

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ПІВДЕННИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ
НАУКОВИЙ ЦЕНТР НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ
ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ КОМЕНСЬКОГО
УКРАЇНСЬКО-СЛОВАЦЬКИЙ ЦЕНТР ПАРТНЕРСТВА**

МАТЕРІАЛИ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«ОСОБЛИВОСТІ НОРМОТВОРЧИХ ПРОЦЕСІВ
В УМОВАХ АДАПТАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА
УКРАЇНИ ДО ВИМОГ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ»**

1–2 червня 2018 р.

**Херсон
Видавничий дім «Гельветика»
2018**

Організаційний комітет:

- Сайнчин О. С.** – д.ю.н., професор, завідувач кафедри галузевого права;
Стратонов В. М. – д.ю.н., професор, професор кафедри галузевого права, заслужений юрист України;
Казанчан А. А. – к.ю.н., доцент, декан юридичного факультету, доцент кафедри адміністративного і господарського права та правоохоронної діяльності;
Гавловська А. О. – к.ю.н., доцент кафедри галузевого права;
Галунько В. М. – д.ю.н., доцент, професор кафедри історії та теорії національного і міжнародного права;
Задорожня Н. О. – к.ф.н., доцент, завідувач кафедри історії та теорії національного і міжнародного права;
Риженко І. М. – к.ю.н., доцент, завідувач кафедри адміністративного і господарського права та правоохоронної діяльності;
Волкович О. Ю. – к.ю.н., доцент, доцент кафедри адміністративного і господарського права та правоохоронної діяльності, помічник декана з наукової роботи;
Стрельцов Є. Л. – д.ю.н., доктор теології, професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України, Заслужений діяч науки і техніки України, вчений секретар Південного регіонального наукового центру Національної академії правових наук України;
Клименко Л. П. – д.т.н., професор, ректор Чорноморського національного університету імені Петра Могили, Заслужений діяч науки і техніки України;
Колібабчук М. – Президент громадської організації «Українсько-Словацький Центр Партнерства»;
JUDr. Едуард Бурда – доктор філософії, декан юридичного факультету Університету імені Коменського (Республіка Словаччина, м. Братислава).

Відповідальний за випуск:

Сайнчин О. С. – д.ю.н., професор, завідувач кафедри галузевого права

О - 75 Особливості нормотворчих процесів в умовах адаптації законодавства України до вимог Європейського Союзу: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Херсон, 1–2 червня 2018 р. – Херсон : Видавничий дім «Гельветика», 2018. – 140 с.

ISBN 978-966-916-571-8

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на міжнародну науково-практичну конференцію «Особливості нормотворчих процесів в умовах адаптації законодавства України до вимог Європейського Союзу», яка відбулась на базі юридичного факультету Херсонського державного університету 1–2 червня 2018 р.

УДК 340.11(477):ЄС(063)

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА; ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Гавловська А. О.

Система норм правового механізму формування та реалізації державних молодіжних програм 6

Миневич О. І.

Теоретичний аспект правотворчих помилок: сучасний вимір..... 12

Розум С. Ю.

Нормативно-правова регламентація боротьби з організованою злочинністю у використанні наркотичних засобів та незаконного обігу зброї (історико-правовий аспект) 15

Смирницька Є. В.

Законність та правопорядок: сутнісна характеристика 18

Стецюк Б. Р.

Литовський статут як джерело кримінально-процесуального права Гетьманщини 22

Ярмол Л. В.

Правові підстави обмеження свободи вираження поглядів в Україні 25

СЕКЦІЯ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Парій Б. Б.

Конституційно-правові підходи до визначення правового статусу особи 29

СЕКЦІЯ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Анатійчук В. В.

Генезис правового регулювання договору купівлі-продажу майнових прав в Україні 33

Бігняк О. В.

Щодо питання альтернативного врегулювання корпоративних конфліктів 36

Гуйван П. Д.

Питання правової визначеності українського судівництва 39

Крупник Р. В.

Припинення майнових прав на земельні ділянки: окремі питання позовної давності в контексті статті 1 Першого протоколу ЄКПЛ 44

Курило Т. В., Глухий Н. О.

Особливості спадкування в законодавстві України 47

Лукашенко Р. Ю.

Еволюція договору будівельного підряду в законодавстві України 49

Нечитайло Т. О.

Способи реалізації цивільної дієздатності юридичних осіб у корпоративних правовідносинах 51

Берднік І. В. Наслідки кваліфікованого складу злочину «порушення правил охорони вод» (ст. 242 Кримінального кодексу України).....	101
Веселович Д. Ю. Актуальність проблеми фінансування тероризму у сучасних українських умовах	104
Вітмер А. О. Аналіз наукових позицій по удосконаленню норм статті 113 ККУ у зв'язку з новими видами диверсій	107
СЕКЦІЯ 9. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ	
Ковальчук О. В. Деякі питання щодо проведення пред'явлення для впізнання особи під час розслідування шахрайства в сфері діяльності кредитних спілок	110
Корчева Т. В. Адвокат свідка у кримінальному провадженні: проблеми визначення правового статусу	113
Паршутін А. Б. Актуальні питання правового забезпечення негласних слідчих (розшукових) дій в умовах проведення невідкладних заходів щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України	117
Степанов А. Б. Сфера застосування негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні: порівняльно-правовий аналіз	120
СЕКЦІЯ 10. СУДОУСТРІЙ; ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА	
Слободяник Н. С. Щодо інновацій, спрямованих на зміцнення демократичних засад формування суддівського корпусу в Україні	123
СЕКЦІЯ 11. МІЖНАРОДНЕ ПРАВО	
Загурський О. Б. Концептуальні засади правової політики Республіки Туркменістан	128
Куценко К. Д. Право Європейського Союзу як нова правова система	130
Локшина Ю. В. Сучасна практика регулювання засобів захисту торгівлі в Європейському Союзі	133
Небеська М. С. Омбудсман з прав дитини: міжнародний досвід для України	137

СЕКЦІЯ 11. МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

Загурський О. Б.

*кандидат юридичних наук,
доцент, доцент кафедри гуманітарних
і фундаментальних дисциплін*

*Івано-Франківського навчально-наукового інституту менеджменту
Тернопільського національного економічного університету
м. Івано-Франківськ, Україна*

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ РЕСПУБЛІКИ ТУРКМЕНИСТАН

Організація Об'єднаних Націй в Резолюціях Генеральної Асамблеї «Постійний нейтралітет Туркменістану» від 12 грудня 1995 року, від 3 червня 2015 року визнає і підтримує проголошений Туркменістаном статус постійного нейтралітету, а також закликає держави-члени Організації Об'єднаних Націй поважати і підтримувати цей статус Туркменістану, поважаючи також його незалежність, суверенітет і територіальну цілісність. Постійний нейтралітет Туркменістану є основою його внутрішньої і зовнішньої політики [1].

В ст. 1 Закону Туркменістану від 27 грудня 1995 р. «Про постійний нейтралітет Туркменістана» визначено, що «постійний нейтралітет Туркменістану є основою його внутрішньої і зовнішньої політики, яка спрямована на зміцнення стабільності і злагоди в суспільстві, розвиток дружніх і взаємовигідних відносин з державами регіону і всього світу. Найвищою цінністю суспільства і держави є людина. Туркменістан визнає і поважає основні демократичні права і свободи людини і громадянина, прийняті світовою спільнотою і зафіксовані в нормах міжнародного права, створює економічні, правові та інші гарантії їх ефективного здійснення [2].

У зв'язку з цим, в міжнародних і національних правових актах визначені політичні, економічні та гуманітарні основи постійного нейтралітету Туркменістану. Нейтралітет країни супроводжують піднесення людини в правовій сфері, гуманізм суспільних відносин, стабільний соціально-економічний розвиток.

Указом Президента Туркменістану від 3 березня 2000 року «Про заходи щодо гуманізації кримінально-правової політики Туркменістану» встановлено, що «сьогодні ми з гордістю і впевненістю говоримо про те, що головними результатами політичного курсу, що проводиться Туркменістаном, є стабільність, громадянський мир і злагода в суспільстві, високий рівень правопорядку і законності. Такі умови виступають в якості найважливіших факторів для ефективного реалізації гуманної правової політики. Яскравим свідченням цієї обставини стала низка безпрецедентних практичних заходів, прийнятих в

останні роки, які спрямовані на забезпечення всієї повноти прав і свобод людини в Туркменістані.

Серед їх числа важливе місце займають скасування смертної кари, регулярно приймаються акти амністії і помилування, введення і застосування широкого спектру заходів покарання, не пов'язаних з позбавленням волі. Це в повній мірі демонструє прихильність і реалізацію Туркменістаном у своїй внутрішній політиці загальноновизнаних норм міжнародного права та основоположних принципів Організації Об'єднаних Націй [3].

Правова політика Республіки Туркменістан обумовлена системою фундаментальних політико-правових ідей і концептуальних засад, послідовністю та ефективністю правової діяльності суб'єктів правової політики, яка спрямована на науково обгрунтоване використання правових інструментів для ефективної реалізації правової політики, втілення її в практичну сферу.

В той же час, джерелами правової політики Республіки Туркменістан виступають різного роду правові акти. Відповідно до Закону Туркменістану від 8 вересня 2017 р. «Про правові акти», «нормотворча діяльність здійснюється на принципах законності, пріоритету загальноновизнаних норм міжнародного права, захисту прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина, соціальної справедливості, гласності та врахування громадської думки».

Тимчасом, систему законодавства Туркменістану становлять Конституція, відповідні їй нормативні акти та інші нормативні правові акти, в тому числі нормативні рішення Генгеші. Цілісність системи законодавства Туркменістану забезпечується за допомогою:

- 1) дотримання порядку прийняття нормативних правових актів, внесення в них змін і доповнень, встановленого законодавством;
- 2) дотримання Конституції і ієрархії нормативних правових актів;
- 3) офіційного опублікування законів та інших нормативних правових актів, які зачіпають права, свободи і обов'язки людини і громадянина [4].

Ш. Ахмедова підкреслює, що «правовий характер Туркменської держави зумовив один з основних конституційних принципів про верховенство права, відповідно до якого держава, всі її органи і посадові особи пов'язані правом і конституційним ладом. Конституція Туркменістану є Основним Законом держави. Закони та інші законодавчі акти, що суперечать Конституції, не мають юридичної сили. У зв'язку з цим конституційним положенням встановлено, що норми і положення Основного Закону мають пряму дію» [5].

Таким чином, політико-правові перетворення, які реалізуються в Республіці Туркменістан яскраво свідчать про необхідність вироблення науково обгрунтованої і ефективної правової політики, що має стати першочерговим завданням сучасної юридичної науки і практики. Від ступеня вирішення цього завдання залежить легітимний характер реформ та їх впровадження в правовому полі на сьогоднішньому етапі розвитку Республіки Туркменістан.

Список використаних джерел:

1. Конституція Туркменистана от 14 сентября 2014 г. URL: <http://infoabad.com/zakonodatelstvo-turkmenistana/konstitucija-turkmenistana-novaja-redakcija.html>. – Название с экрана.
2. О постоянном нейтралитете Туркменистана: конституционный Закон Туркменистана от 27 декабря 1995 года № 99-1 URL: http://www.base.spininform.ru/show_doc.fwx?rgn=2375. – Название с экрана.
3. О мерах о гуманизации уголовно-правовой политики Туркменистана: указ Президента Туркменистана от 3 марта 2000 г. URL: http://www.base.spininform.ru/show_doc.fwx?rgn=9180. – Название с экрана.
4. Закон Туркменистана от 4 августа 2012 года «О правовых актах» URL: <http://www.parahat.info/law/parahat-info-law-02aa>. – Название с экрана.
5. Ахмедова Ш. Развитие конституционных принципов в Туркменистане // TURKMENISTAN. Золотой век сайт URL: <http://www.turkmenistan.gov.tm/?id=8874>. – Название с экрана.

Куценко К. Д.

студентка

Науковий керівник: Донець А. А.

кандидат юридичних наук,

асистент кафедри міжнародного права

Національного юридичного університету

імені Ярослава Мудрого

м. Харків, Україна

ПРАВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ЯК НОВА ПРАВОВА СИСТЕМА

Особливістю Європейського Союзу є те, що в його основі лежать кілька міжнародних договорів установчого характеру. В першу чергу це Паризький договір про створення Європейського об'єднання вугілля і сталі 1951 року, Римський договір про заснування ЄС 1957 р., Римський договір про створення Європейського співтовариства з атомної енергії (Євратом) 1957 р., та Маастрихський договір (Договір про створення Європейського Союзу), який у 1992 підписали всі держави, що входять до Європейського співтовариства що набув чинності 1 листопада 1993 року. Саме з цього моменту почало існувати таке об'єднання як Європейський союз, із власною правовою системою і політикою. Маастрихським договором було засновано трьох опорну систему:

1. три європейські співтовариства;
2. спільна зовнішня політика і політика безпеки;
3. співпраця у сфері юстиції та внутрішніх справ [2].

Зміни до Маастрихського договору були внесені Лісабонським договором у 2007 році. Договір набув чинності 1 грудня 2009 року. Положення Лісабон-